

ת"פ 45288/05/14 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום בראשון לציון

11 יולי 2016

ת"פ 45288-05-14 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם י א

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דיאנה דובז'יק

הנאשם וב"כ עו"ד גססה

גזר דין

רקע.

כנגד הנאשם הוגש ביום 25.5.14 כתב אישום אשר ייחס לו עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה של העלבת עובד ציבור, עבירה של איומים, עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, ועבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר.

בדין שהתקיים לפני ביום 1.6.15 הוריתי על קבלת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאשם. חוות דעת פסיכיאטרית נתקבלה ביום 2.11.15, ובה קביעה כי הנאשם היה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום וכי הוא כשיר לעמוד לדין.

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון שהוצג ביום 14.12.15, בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודייתו, בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"), בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של התנגדות למעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב) תשכ"ט-1969.

ואלה עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם: בתאריך 15.10.13, בשעה 09:20 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לדלפק

ביקורת דרכונים באולם הנכנסים בשדה התעופה בן גוריון (להלן- "נתב"ג"). בנסיבות אלה, פנה אל הנאשם אופיר זרביב מביקורת הגבולות (להלן- "אופיר") וביקש כי יתלווה אליו למשרדו וזאת לאור העובדה שבדיקת מסוף העלתה כי הנאשם דרוש לחקירה. בתגובה אמר הנאשם לאופיר: "עוד פעם עיכבו אותי המשטרה המזדיינת הזאת". בתגובה ביקש אופיר מהנאשם שימתין בפינת המעוכבים על מנת שיבדוק את העניין. כעבור כדקה, ניגש הנאשם למשרדו של אופיר וכשהתבקש להמתין בצד הרים את קולו ואמר לאופיר: "לא בא לי, מה תעשה? אתם מתייחסים אלי כמו למניאק". לאור התנהלותו של הנאשם, קרא אופיר לשוטרי נתב"ג שהגיעו למקום, שוחחו עם הנאשם וביקשו שיירגע על מנת שניתן יהיה לעזור לו. הנאשם המשיך בהתנהלותו המתריסה, קילל, צעק ואמר לשוטר שחר סודאי (להלן- "השוטר סודאי"): "שוטר מניאק, אף אחד לא יזיז אותי מפה, אני רוצה ללכת הביתה ואתם על הזין שלי". השוטר סודאי שב וביקש מהנאשם כי יירגע אך הלה לא נעתר לבקשה וניסה לצאת מחדר ההמתנה, תוך שפונה אל השוטר סודאי ואומר: "אני לא מפחד לא ממך ולא מאף שוטר, אני לא סופר אותך ממטר". בנסיבות אלו הודיע השוטר סודאי לנאשם על מעצרו, אך הוא התנגד בכוח וסירב למסור את ידיו באופן שהצריך סיוע מצד השוטר איתן קרמרסקי שהיה במקום וסייע באזיקת ידיו של הנאשם. בהמשך לאמור, פנה הנאשם לשוטר סודאי ואמר: "אני אמצא את הדרך לחסל אותך ולרצוח אותך יא שמן". לאחר מכן פנה הנאשם שוב לשוטר סודאי ואמר: "היום אני ארצח שוטר ולא אכפת לי שאשב מאה שנה". בהמשך למתואר, התבקש הנאשם לבוא עם השוטרים לחקירה בתחנה, אך נותר לשבת במקומו ואמר: "אני לא קם, אתם רוצים- תכריחו אותי". רק לאחר מספר דקות התרצה הנאשם וקם ממקומו.

על פי הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יופנה אל שירות המבחן ואל הממונה על עבודות שירות. כמו כן הסכימו על הפעלת מאסר מותנה העומד כנגד הנאשם אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועל עונשים נלווים. עוד הוסכם כי הנאשם יוכל לבקש להאריך את המאסר המותנה תוך שהמאשימה הצהירה כבר באותו שלב כי תעתור להפעלתו.

בהמשך לכך, הוריתי על הפניית הנאשם אל שירות המבחן ואל הממונה על עבודות שירות. כמו כן הוריתי על העברת חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו אל שירות המבחן במיוחד בשל העובדה כי הנאשם מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כבעל נכות נפשית בשיעור של 100% ובעל נכות פיסית בשיעור של 30%. שירות המבחן התבקש להתייחס, בין היתר, לשאלת הארכת המאסר המותנה שחל על הנאשם.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות התקבלו, וביום 28.3.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן ערך תסקיר מפורט וענייני ובסופו המלצה להאריך את המאסר המותנה ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה. מתוך הנסקר עולה כי הנאשם כבן 26, רווק המתגורר בבית הוריו, ואשר אינו עובד באופן מסודר ואינו לומד. הנאשם נפגע לפני כשמונה שנים, בשנת 2008 בהיותו בן 18, כאשר הותקף באירוע איבה על רקע לאומני ואשר

כתוצאה ממנה איבד את ראייתו בעין שמאל והוכר כנכה לצמיתות. הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש מגיל צעיר, כאשר תחילה הופנה על רקע הפרעות התנהגותיות ולימודיות, ובהמשך על רקע האירוע הטראומטי שעבר. שירות המבחן התרשם כי אירוע זה היווה משבר נפשי ופיזי משמעותי עבור הנאשם ומצבו הנפשי והרגשי החמיר כתוצאה מכך. כמו כן צוין כי הנאשם משתמש בסמים באופן מזדמן מאז היותו בגיל 15. באשר לעבירה, מסר הנאשם לשירות המבחן כי חזר מחו"ל ונותר ללא כדורי הרגעה, חש מאוים והתקשה לשתף פעולה בעת שעוכב בשדה התעופה והביע צער על האירוע. שירות המבחן ציין כי הנאשם מטשטש את חומרת התנהגותו באירוע, וכי הוא נוטה להתנהגות אלימה וקיצונית במצבי דחק כאשר הוא חש מאוים. יחד עם זאת צוין כי הנאשם מביע חרטה על התנהגותו וההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע. כיום ובארבע השנים האחרונות הנאשם השתלב באופן מיטבי ביחידה לקידום נוער, וזאת יחד עם העובדה כי מאז מועד ביצוע העבירות לא הוגשו נגדו כתבי אישום נוספים, מהווים גורמי סיכוי להימנעות מעבירות. שירות המבחן סבור כי השתתפותו של הנאשם ביחידה לקידום נוער תורמת לתפקודו התקין ולנטילתו אחריות. על כן בא שירות המבחן בהמלצה שצוינה לעיל.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

הממונה על עבודות שירות הודיעה כי הנאשם התייצב בפני ועדת המיון אולם בשל מצבו הבריאותי אין אפשרות להמליץ על השמתו במסגרת.

טיעוני באת כוח המאשימה.

באת כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל בנוסף על הפעלה מצטברת של המאסר המותנה וקנס אשר ישגר מסר מרתיע לנאשם ולאחרים. בטיעוניה ציינה את נסיבות ביצוע העבירה ואת מידת הפגיעה בערכים המוגנים שהם שמירה על הסדר הציבורי ועל פעילות נציגי החוק. לטענתה מדיניות הענישה הנוהגת נעה בין מספר חודשי מאסר בפועל עד מאסר בפועל של 18 חודשים. לחומרה הדגישה את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות שעה שתלוי נגדו מאסר מותנה ומבלי שהיה בכך להרתיעו, ואת האמור בתסקיר אודות התרשמות שירות המבחן מיחסו של הנאשם לעבירה. בטיעוניה הפנתה לרע"פ 6838/14 דמתי נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 19.11.14] שם דובר בנאשם כבן 34 אשר הורשע, על יסוד הודייתו, בשתי עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, אשר התסקיר בעניינו היה חיובי והמליץ על ענישה שיקומית. כנגד הנאשם עמד מאסר על תנאי בר הפעלה. בית המשפט העליון דחה עתירת הנאשם להתערב בפסק דינו של בית משפט מחוזי אשר שינה מגזר דינו של בית משפט קמא והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעיל את המאסר על תנאי כך שעל המבקש הוטל לרצות 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. כמו כן הפנתה לתיקים נוספים בהם, לטענתה, הושטו עונשים ממשיים כנגד נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות איומים ואלימות כנגד שוטרים.

טיעוני באת כוח הנאשם.

באת כוח הנאשם ביקשה להקל עם הנאשם ולהתחשב במצבו הנפשי אשר בעקבותיהם התנהג כפי שהתנהג והפנתה

לחוות הדעת הפסיכיאטרית ולתסקיר. כמו כן ציינה את נסיבות ביצוע העבירות וטענה כי הנאשם הגיע לשדה התעופה לאחר טיסה ממושכת כשלא היו ברשותו תרופות פסיכיאטריות אותן נוטל באופן קבוע וכי סבל מכאבים. לטענתה, התנהגותו באירוע הינה תוצאה של מצבו זה ויש בנסיבות אלה להוות אף סייג לאחריות פלילית. כמו כן ביקשה להתחשב בכך כי העבירות אותן ביצע הנאשם אינן ברף גבוה, כי בוצעו בשנת 2013 וכי אין לנאשם עבר מכביד.

דין והכרעה.

המחלוקת בין הצדדים פשוטה בתכלית ואף על פי כן ההחלטה בה אינה פשוטה. המחלוקת היא האם אכן, יש במקרה זה ללכת אחר החריג הקבוע בחוק לכלל כי מאסר מותנה יופעל, או שמא יש ללכת אחר הכלל?

סעיף 55 (א) לחוק העונשין קובע הכלל כדלקמן:

"מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי."

ואילו החריג לכלל נקבע בסעיף 56 (א) כדלקמן:

"בית משפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי."

עולה מתוך האמור לעיל השאלה: האם במקרה זה בנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. ובמיקוד נוסף לשאלה האם בנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, כפי שיפורט להלן לא יהיה זה צודק להפעיל המאסר על תנאי.

כפי העולה מתוך חוות הדעת הפסיכיאטרית כמו גם מתוך תסקיר שירות המבחן, בהיות הנאשם כבן שמונה עשרה נפגע בפעולת איבה לאחר שהותקף על ידי גורמים עוינים בירושלים. כתוצאה מכך נפגע בעינו והוא מוכר כנכה בשיעור 40%. כמו גם ועקב כך, חלה אצלו הרעה משמעותית במצבו הנפשי. הנאשם מטופל במעקב במרפאה לבריאות הנפש בירושלים. משום מצבו הנפשי נוטל הנאשם תרופות פסיכיאטריות. הנאשם סובל בין היתר ממצב דכאוני, מהפרעות שינה ומקשיי תפקוד. שירות המבחן, לאחר שבחן כל הנסיבות הרלבנטיות ומצא בין היתר כי פעילותו החיובית ב"קידום נוער" במסגרתה הוא מוערך ביותר, מחזקת את צדדיו המתפקדים ותורמת לשיפור יכולתו להתמיד, לקחת אחריות ולתרום לאחרים ולעצמו - המליץ להאריך המאסר המותנה ולחייב הנאשם להיות בפיקוח למשך שנה.

משום מצבו הנפשי של הנאשם ובשל כך גם מצבו התעסוקתי, התקבלה חוות דעת שלילית מהממונה על עבודות שירות בשב"ס, שמשמעותה אחת, גזר הדין שייגזר על הנאשם, על פי שיטת התביעה הינו מאסר בפועל "ממש" מאחורי סורג

ובריח.

אין חולק על כך שנסיונותיו האישיות של הנאשם חריגות ומיוחדות. הנאשם כאמור סובל מבעיות נפשיות שבאו עקב אירוע חבלני לאומני. גזירת דינו למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, תוך הפעלת המאסר המותנה הינו עונש בלתי מידתי לנאשם זה משום נסיבותיו האישיות המיוחדות. איני מתעלם מחומרת המעשה בו הודה הנאשם בתיק זה. יחד עם זאת, העבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, התנגדות למעצר כמו גם האיומים, הינם תוצאה ישירה של מצבו הנפשי שהיה אותה עת. הנאשם הגיע לאחר טיסה ארוכה מחו"ל בלי שנטל תרופותיו הפסיכיאטריות, ונלחץ עקב התנהלות אנשי הרשות כלפיו. איני מוצא רף חומרה גבוה בעבירות האיומים בנסיבות המקרה שלפני. כאן המקום להעיר כי התביעה המשטרית מגישה מאות כתבי אישום בעבירת הגניבה במשך שנה, במגוון רחב ביותר של נסיבות. יש ועבירת האיומים תהיה בנסיבות חמורות של אלימות קשה וחמורה ויש כפי שנמצא ברבים מכתבי האישום שהאיומים אינם אלא דברי הבל של אדם בשעת כעסו. למותר לציין שהעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, על פי מהותן אינן חמורות, ובמיוחד לא בנסיבות המקרה ולנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם.

אשר על כן, אני מוצא כי על פי האמור בתסקיר שירות המבחן וחוות הדעת הפסיכיאטרית, על פי נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועל פי נסיבות המקרה לא יהיה זה צודק לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אלא נכון יהיה לקבל המלצת שירות המבחן ולהורות על חידוש המאסר המותנה, כמו גם להורות על פיקוח שירות המבחן למשך שנה.

אשר על כן זה העונש שאני משית על הנאשם:

קנס בסך 200 ש"ח או יומיים מאסר תמורתו.

אני מורה על חידוש המאסר על תנאי למשך שלושה חודשים, שהושת על הנאשם בתיק פלילי 40608-10-11 למשך שנתיים.

אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשע"ו, 11/07/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה